ANUL XI. No. 1161 — 6 PAGINI 6 LEI — Luni 6 Februarie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 —325/35.
Telefon provincie: 77/65.

In preajma Cupei Balcanice

Concurenţii se impacientează.

La interval de câte 24 ore — parcă ar fi fost învoiţi — Jugoslavii, Grecii şi Bulgarii au trimes secretariatului Cupei Balcanice (recte d-lui Luchide) câte o scrisoare, cerând urgente preciziuni în ce priveşte organizarea Cupei Baclanice.

Toţi competitorii sunt îngrijoraţi de mutismul de până azi adoptat de Federaţia însărcinată cu organizarea Cupei şi pretind că — la urma urmei — să li se răspundă deschis dacă România înţelege sau nu să execute mandatul primit la Belgrad, anul trecut.

Ei invoacă, de altfel pe bună dreptate, că eventuala deplasare la Bucureşti pentru minimum 15 zile a unei echipe, trebue din timp pregătită şi pusă în acord cu programul intern şi internaţional al fiecărei federaţiuni şi că nu e cazul să se mai tergiverseze cu alcătuirea calendarului definitiv al Cupei.

Noi am şti ce să răspundem nerăbdătorilor noştri amici: :

Bunăoară că Rombolul e preocupat actualmente de marea chestiune a conflictului de atribuţiuni cu U. F. S. R. şi n'are încă timp de lucruri atât de puţin presante ca Balcaniada, care e fixată tocmai (?!) în Iunie.

«Fiecare lucru la timpul său», îşi spun pontifii footballului unul altuia, când se încearcă din când în când şi discutarea mai hotărâtă a chestiunei Cupei Balcanice.

La drept vorbind însă, nu vi se pare ciudat că Federaţia din a cărei iniţiativă s'a creat Cupa Balcanică, Federaţia care are datoria s'o organizeze şi încă s'o organizeze de o manieră exemplară, nu mai poate persista în această atitudine de şovăire, care nu poate decât compromite succesul pe care e chemată să-l aibe Cupa Balcanică?

Nu credeţi că cel mai preţios timp pentru elaborarea tihnită a vastului program de lucru pe care-l cere o organizare de mare anvergură a fost pierdut?

Activitatea sportivă e gata să înceapă. Federaţia e obligată să ţină în cadenţă vie această activitate,

Şi atunci cine se va mai putea ocupa de Cupa Balcanică?

Iată câteva întrebări foarte fireşti.

Şi mai sunt multe altele. Ca de o pildă pregătirea technică a echipei naţionale.

Dar de ce să punem atâtea întrebări în definitiv. Poate că Rombolul dispune de mijloace fachirice, faţă de cari măsurile normale de apreciere n'au nici o capacitate. Am vrea totuş să ştim cât mai urgent ce va răspunde Secretariatul Cupei Balcanice triplului ultimatum.

Faptul că secretarul acestei Cupe face parte din conducerea Rombolului nu-l poate desigur obliga să improvizeze.

Şi atunci nu va răspunde oare, nu va trebui să răspundă, că deocamdată Rombolul... dormitează?

Echipa română s'a clasat a patra la Olympiada dela Bardonecchia

BARDONECCHIA 3.

Proba de bobsleigh pentru două persoane disputată eri, în cadrul olympiadei studenţeşti dela Bardonecchia, a fost câştigată de Italia.

România s'a clasat cu una din echipe la locul patru, înaintea Franţei şi Columbiei.

Rezultatul tehnic este următorul:

1) Italia I, 2'53";
2) Olanda II, 2'59";
3) Italia II, 3'1" 2/10;
4) ROMANIA I, 3'22 9/10;
6) Columbia 3'31 17/10;
7) ROMANIA II, 4'2".

(Timpul e redat pentru ambele coborâri).

Sonya Henie îşi păstrează titlul de campioană a Europei

La campionatele europene cari au avut loc la Londra, Sonya, Henie, campioana lumii, a cucerit din nou titlul de campioană europeană de patinaj artistic.

Iată rezultatele:

1. D-ra Sonya Heine (Norvegia), 2. d-ra Colledge (Anglia), 3. d-ra Burger (Germania), 4. d-ra Halogsky (Austria), d-ra Deligne Belgia).

Săptămâna

O izbândă durabilă şi cu efect instantaneu ne-a prilejuit vizita garniturei secunde a hockey-ului pestan. E drept, în materie de sport semnificaţia unei victorii nu-i privată de relativitate einsteiniană, dar nu este mai puţin adevărat că sunt şi circumstanţe speciale, când se poate vorbi cu certitudine despre valoarea efectivă a unei izbânzi. In speţă, victoria de eri probează că nu hockey-ul este cel din urmă sport în România Mare (aşa cum a vrut să ne demonstreze o pereche de confraţi de dimineaţă) şi că nu mai este este azi nici un motiv să nu privim cu încredere deplasarea apropiată la Praga. E drept, nu se aşteaptă nimeni la isprăvi prea răsărite, cu atât mai mult cu cât deplasările pe cont propriu nu impresionează prea mult filotimia patriotică a celor rămaşi acasă. Vom avea însă odată în plus necesara imagine a valorii noastre efective într'un sport tânăr şi susceptibil de progres.

Ceiace nu se poate spune despre bobsleigh bunăoară, unde primul din caravana reprezentanţilor noştri în Apus, a realizat performanţe pe cari nimeni de aci n'a apucat să le înţeleagă. E vorba de căpitanul Anghelescu astăzi pe colinile înzăpezite dela Chamonix, de unde sosesc veşti pe cari cu toată cazna noastră nu le-am putut încă desluşi.

După unii, s'ar fi clasat primul doborând recordul pârtiei, după alţii nu s'ar fi clasat decât al zecelea, sau ar fi suferit un accident de pe urma căruia a fost scos din cursă. Aşa dar, preciziuni cari se bat în cap şi pe cari singură reîntoarcerea lui Anghelescu le va spune pe înţelesul tuturor...

La hockey un rezultat venit pe cale telegrafică nu se pretează la astfel de răstălmăciri, aşa că şi din acest punct de vedere este îndreptăţită participarea noastră alături de Canada la campionatele mondiale. Tot aşa şi la box, unde victoria-i victorie şi înfrângerea înfrângere, fără să se ţină seamă de împrejurări şi considerente. Asta nu împiedică însă ca boxul să fie urmărit dela o vreme de cel mai sumbru ghinion. Astfel, Axioti care s'a pornit pe lucruri mari în capitala Franţei trebue să se reîntoarcă în ţară înainte de a fi fost vedetă la «Palais des sports», iar Spakow, care se şi văzuse campion al Europei, n'a putut înfrânge aversiunea pe care i-o poartă comitetul de urgenţă al I. B. U.-ului faţă de care nu-şi aminteşte să fi greşit.

Deocamdată, până la deschiderea unei noui competiţiuni, Spakow îşi îneacă amarul cutreerând ţara cu fostul său elev Jean Marinescu, pe care-l lasă după fiecare nou popas, cu un dinte mai puţin.

Şi astfel pătimeşte prietenul său de voiaj, în locul adversarilor dela I. B. U. în numele sfintei dreptăţi...

L. ROŞIANU

Anchetele noastre

De vorbă cu d. profesor Cezar Miron

Vice preşedintele Cercului atletic „Voevodul Mihai" despre activitatea sportivă în sectorul de albastru, divizia naţională, desfiinţarea carantinei, profesionism şi amatorism, conflictul dela F. R. F. A. şi campionatul categoriei onoare

In cadrul anchetei noastre am stat de vorbă cu d. prof. Cezar Miron, vice-preşedintele cercului atletic «Voevodul Mihai».

Personalitatea interlocutorului nostru nu este bine cunoscută decât de un cerc foarte restrâns, pentrucă d. Cezar Miron are marea calitate — sau marele defect, dacă vreţi — de a se eschiva dela beneficiile reclamei. D-sa a practicat pe vremuri sporturile, este unul din întemeietorii sportului bucureştean — iar astăzi poartă acelaş interes mişcării sportive activând într'un modest (pentru posibilităţile d-sale) post de conducere la Voevodul Mihai.

D. Cezar Miron, care alături de d. Dinu Cesianu a pus acum 26 ani bazele primului club de football din Bucureşti: Cercul atletic din Bucureşti, nu a râvnit niciodată un loc de frunte în erarhia conducătoare a sportului românesc. S'a mulţumit să se ocupe de clubul său, fuzionat anii trecuţi cu Sparta şi apoi cu Voevodul Mihai, fără să alerge după situaţii, cari în sport sunt atât de relative.

D-sa, un profund cunoscător al problemelor sportive, ar fi putut încă de mult să ocupe demnităţi pentru cari luptă atâţia neofiţi; n'a făcut acest lucru şi cea mai bună dovadă o constitue faptul că astăzi este vice-preşedinte la «Voevodul Mihai».

D. Cezar Miron ne-a vorbit despre chestiunile la ordinea zilei.

UN CARTER SPORTIV

— Vă rog să-mi permiteţi a-mi exprima satisfacţia pentru felul cum înţelege primăria sectorului III albastru să se ocupe de mişcarea sportivă din cartier. Edilii respectivi au înţeles mai bine ca mulţi alţii rostul mişcării sportive în educaţia generală a cetăţeanului. E suficient în această ordine de idei să citez doar câteva înfăptuiri mai recente, pentru a se vedea adevărul celor spuse. Astfel, relev opera realizată pe şoseaua Olteniţei unde în foarte scurtă vreme s'a făcut un occidental teren de ski şi săniuţe — singurul de altfel în Capitală — şi patinoarul de pe terenul «Voevodul Mihai».

Cu titlu de curiozitate ţin să relev şi faptul că primăria de sector proectează să construiască pe acelaş teren un velodrom modern şi numeroase terenuri de tennis.

Iată aşa dar cum bunăvoinţa unor edili înţelegători a transformat un cartier periferic într'un centru sportiv de vară şi de iarnă.

DIVIZIA NATIONALA

«După mine, creaţia Diviziei Naţionale a dăunat sportului propriu zis, deoarece a circumscris o competiţie importantă la un număr limitat de echipe, cari au căpătat o primă de încurajare prin îndrumarea publicului la matchurile acestei competiţiuni.

«Trebue însă să recunosc că spectacolul sportiv a devenit mai interesant, masselor li se oferă calitatea cea mai bună şi sunt toate şansele ca de pe urma matchurilor variate, să se creeze un public mai numeros din rândurile tinerii generaţii.

«Ceeace regret este că Divizia Naţională s'a pornit cu un defect moral: renunţarea la carantina legală a jucătorilor, lucru care a distrus în parte cluburile cu posibilităţi reduse, privându-le de jucători pe cari în mod normal nu i-ar fi putut pierde.

«Suspendarea carantinei a fost dată printr'o decizie instantanee, de care n'au beneficiat decât cei câţiva interesaţi.

PROFESIONISM ŞI AMATORISM

«Profesionismul îl consider dăunător şi le aceia afirm categoric că nu trebue susţinut şi încurajat de oficialitate.

«Ţiu să fiu bine înţeles şi declar că nu trebue încurajat şi susţinut de oficialitate şi mă explic:

«Prin profesiune se înţelege exercitarea permanentă a unei ocupaţiuni în vederea remuneraţiei, a unui profit pecuniar, în care deci noţiunea de interes material personal, predomină.

D. CEZAR MIRON

«In schimb sportul aşa cum îl înţeleg să fie încurajat de oficialitate, este difuzarea în masse a ideii de a practica anumite mişcări fizice în scopul refacerii organismului care a fost supus unor munci sedentare sau exercitării unei ocupaţiuni care diformează.

«Sub acest aspect sportul apare ca o nevoie socială cuprinzând întreaga populaţie şi tinzând la asigurarea sănătăţii tuturor.

«Sportul se desfăşoară într'un cadru armonios şi numai atunci poate purta acest nume. Gimnastica nu se limitează la fizic ci trebue să angreneze şi intelectul şi voinţa.

«Sportul conţine o ideie de înaltă etică, căci incumbă colaborarea, solidaritatea, disciplina şi camaraderia.

«Intre aceste două idei antagoniste de profesiune şi sport, se plasează ideia de învăţător, îndrumător, maestru sau profesor al sportului, care deşi lucrează pentru a-şi asigura o retribuţiune, face însă aceasta în interesul pregătirii sistematice şi pedagogice a tuturor în acest domeniu.

«Ţin să nu se confunde această ultimă categorie cu profesionistul propriu zis.

«In concluzie sunt contra încurajării şi susţinerii oficiale a profesionismului.

«Prin aceasta nu înţeleg a cere desfiinţarea lui cu orice mijloc, ci numai să se supravegheze ca el să nu se furişeze şi în cluburile de amatori.

«In schimb înţeleg ca un club să aibă câte 1-2 antrenori pentru fiecare categorie de sport ce practică, însă nici persoanele acestea, oricât de onorabile ar fi, nu trebuesc să apară ca reprezentanţi ai grupărilor respective în probele publice.

«Regret că nu se elaborează un plan unitar al oficialităţilor sportive, plan care să coordoneze activitatea tuturor organizaţiilor, şi să dea posibilitate ca şcoala de profesori, care este O. N. E. F.-ul să folosească la cercuri cât mai numeroase şi mai cuprinzătoare.

(Continuarea în pagina III-a)

Bucureştii au învins Budapesta cu 3:1 la hockey pe ghiaţă

Capitala obţine primul punct.

Acum câţi-va nici nu se ştia ce este hochey pe ghiaţă la noi. Cei câţi-va entusiaşti cari «practicau» acest sport pe ghiaţa capricioasă a Cişmigiului, erau priviţi mai mult cu milă decât cu curiozitate. Dar munca îndărătnică a câtorva pasionaţi a stimulat un progres de nerecunocut. După rezultatele dezastruoase dela Krinica au urmat în sezonul trecut câteva performanţe satisfăcătoare la Bucureşti şi câteva scoruri onorabile obţinute la Berlin. Iar deunăzi turneul Telefon-Clubului şi succesul de eri vin să confirme că hockey-ul românesc nu mai însemnează o cantitate neglijabilă.

Rezultatul de eri are o însemnătate deosebită; fiindcă în nici-unul din celelalte sporturi n'am reuşit până astăzi o victorie asupra Budapestei.

Dar victoria de eri mai înseamnă în acelaş timp şi o încurajare pentru toţi cei cari cu atâtea sacrificii au susţinut şi susţin hockey-ul ca şi pentru jucători cari câştigă mai multă încredere în sine, încredere indispensabilă în preajma matchurilor pe cari le va susţine la campionatele mondiale de la Praga.

Publicul a asistat în număr considerabil, subliniind cu aplauze entuziaste eforturile încununate de succes ale bucureşetnilor, mai în formă ca oricând.

Iar maghiarii au manifestat la sfârşit o surprindere extraordinară în faţa elanului care a caracterizat formaţia capitalei şi pe care se vor mai sprijini desigur noui şi oportune succese.

Cantacuzino: a marcat 2 puncte.

Campionatele mondiale dela Chamonix au fost amânate

Căpitanul Anghelescu se întoarce în ţară?

CHAMONIX, 4. — Din cauza căldurii care a cuprins şi regiunea muntoasă a Chamonix-ului făcând imposibilă desfăşurarea în bune condiţiuni a concursurilor, campionatele mondiale de bobsleigh au fost amânate.

Ştirea a făcut pretutideni o impresie particulară.

Căpitanul Anghelescu, ale cărui performanţe le-am subliniat la timp, va fi deci nevoit să se reîntoarcă în ţară.

Paralel cu revenirea în ţară a reprezentantului nostru la campionatele dela Chamonix, sunt informaţii — din sursă demnă de toată încrederea — că nu este exclus ca în ultimul moment căpitanul Anghelescu să se ducă la Schreiberhau.

In acest caz, căpitanul Anghelescu ar urma să ia locul lui Zană în echipajul Frim, iar România ar fi reprezentată la concursurile de la Schreiberhau prin două boburi: Papană — Hubert şi Frim — Anghelescu.

Căpitanul Anghelescu învingător la Chamonix

CHAMONIX 3.

In Derbyul local, echipajul român alcătuit din căpitanul Angelescu — conducător — şi având un singur echipier a stabilit cel mai bun timp clasându-se primul.

Un accident fără prea mare importanţă a împiedicat pe căpitanul Anghelescu să culeagă a doua victorie în aceiaşi zi, însuşindu-şi campionatul internaţional al Franţei.

Andersson şi Etienne în competiţia europeană

Cererea lui Spakow a fost pusă din nou la dosar

Comitetul de urgenţă al I. B. U. a avut săptămâna trecută prilejul să se ocupe încă odată de treburile boxului european. Şi anume, a dat sentinţa în ceiace priveşte admiterea celor doi competitori ai titlului la categoria semi-grea, rămas vacant în urma plecării lui Heuser în Statele Unite.

Pentru acest titlu, au trimis înscrieri prin federaţiile respective, aproape o jumătate duzină de competitori, printre cari şi Moţi Spakow, campionul României la toate categoriile. Comitetul de urgenţă, alcătuit după cum se ştie, din conducătorii federaţiilor mai de seamă din Apus, nu se întruneşte în mod special, ci ia hotărîri prin corespondenţă. Este după cum se vede o sarcină foarte uşor de îndeplinit, ceiace nu o opreşte ca rezultatele ei să fie aproape întotdeauna alături de drum.

Dacă pentru celelalte ţări afiliate la I. B. U., hotărîrile comitetului de urgenţă n'au avut întotdeauna pecetea relei credinţe, în ceiace priveşte România, cei cari alcătuiesc acest comitet ajuns de pomină, n'au luat inapelabilele lor dispoziţii absolut nici odată în concordanţă cu bunul simţ.

România a fost întotdeauna nedreptăţită, fie că era vorba de Lucian Popescu, fie că era vorba de Moţi Spakow. Şi, dacă se întâmpla vreodată ca cineva din vestitul comitet de urgenţă să fie de partea României, sărea un Luxemburg oarecare şi majora printr'un vot aruncat la vreme în balanţă, pe cei cari se hazardau să ne ţie parte.

Ultima încercare a lui Spakow de a ajunge la mult visatul titlu european, s'a lovit din nou de intransigenţa comitetului de urgenţă, care i-a pus pentru a nu ştim câta oară cererea la dosar.

In schimb, a admis înscrierea în competiţie a lui Andersson, campion al Suediei la toate categoriile şi a lui Etienne, campion al Belgiei la categoria semi-grea.

De obiceiu, hotărârile comitetului de urgenţă nu sunt discutate, pentrucă un for atât de proeminent, care activează simultan în aproape o duzină de ţări, este mai presus de orice critică...

In cazul acesta special se pot spune însă multe lucruri interesante.

Mai întâiu merită să se facă obiecţiune asupra adversarului pe care-l va întâlni Andersson.

Dacă suedezul şi-a câştigat în scurtul interval de când străluceşte pe ringul european galoanele cari să-i dea dreptul să ajungă la... poalele titlului, nu-l vedem de loc pe Etienne, campionul Belgiei în aceiaşi situaţie.

Cel de al doilea agreeat al comitetului care îşi desminte deobiceiu calificativul prin hotărîri luate cu încetineala melcului, este un element care a însemnat ceva în boxul european. Un boxeur înzestrat cu multe calităţi, dar care astăzi este departe de a avea dreptul să pretindă înobilarea cu un titlu de care sunt ţinuţi departe oameni mult mai buni decât el.

Palmaresul lui Etienne este mult inferior celui al lui Spakow şi chiar al altora dintre cei cari s'au înscris şi au fost respinşi.

Pentru ce a fost aşa dar admis Etienne într'o competiţie în care nu are altă şansă decât să se aleagă cu un knock-out?

La această întrebare e greu de răspuns, dar nu se poate evita o alta: este vre-o legătură între preferinţele membrilor comitetului de urgenţă şi faptul că preşedintele I. B. U.-ului, d. Collard, este conaţional al lui Etienne?

Dar, mai este interesantă şi o altă lature a problemei campionatelor europene de box.

Dela o vreme, Belgia a pornit o ofensivă pentru a intra în posesia tuturor titlurilor europene. Da, ţara care a avut fericirea să aibe în fruntea boxului său naţional o personalitate ca d. Collard, nu înţelege să activeze pe tărâmul boxului european fără să aibe cel puţin pe toţi boxeurii săi campioni europeni.

Deocamdată, şi-a atins cinci optimi din scop.

Intr'adevăr, din cele 8 titluri europene, cinci aparţin Belgiei şi anume:

Cocoş: Petit Biquet.
Uşoară: Sybille.
Semi-mijlocie: Annet.
Mijlocie: Roth sau Devos, deoarece în competiţia de curând deschisă, n'au fost admişi decât aceşti 2... belgieni.
Grea: Pierre Charles.

Pentru celelalte trei categorii, s'au deschis competiţii, la cari comitetul de urgenţă a admis pe următorii:

Muscă: Praxille Gyde-Degand (Belgia).
Pană: Giroues-Matchens (Belgia).
Semi-grea: Andersson - Etienne (Belgia).

După cum se vede, Belgia are gata fabricate 5 titluri europene şi şi-a plasat reprezentanţii în celelalte 3.

Aşa dar, noua respingere a lui Spakow n'ar trebui să mâhnească prea mult, pentrucă ar fi fost păcat să se priveze o ţară de valoarea sportivă a Belgiei de eventualitatea realizării unei performanţe unică în istoria boxului universal...